

עמ"ת 38268/02/21 - רביע עראידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 38268-02-21

בפני עורר	כבוד השופט ניצן סילמן
נגד משיבה	רביע עראידה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד וליד גאנם מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש לתעבורה בעכו מיום 17.2.21 המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה כשרישיון רכב פקע.
2. בין הצדדים נערך הסדר לפיו יודה העורר בעובדות כתב האישום וישוחרר למעצר בית וישא בעונש של 6 חודשי עבודות שירות.
3. ביום 15.12 הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר משלא התייצב העורר בפני הממונה על עבודות שירות. בדיון בביהמ"ש קמא, אליו התייצב העורר הוחלט כי יקבע מועד נוסף לבדיקת הממונה וגזר הדין יינתן ביום 17.1.21.
4. ביום 17.1.21 עוכב העורר סמוך לביתו בטענה כי נהג ברכב, וזומן לתחנת המשטרה למחרת. **ביום 18.1 נחקר העורר ושוחרר.** ביום 21.1 הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים בטענה כי הפר את תנאי השחרור.
5. בדיון בביהמ"ש קמא **ביום 17.2 אליו התייצב העורר**, נקבע כי העורר הפר את תנאי מעצר הבית וביצע, לכאורה, עבירה חמורה נוספת, נהיגה בזמן פסילה. נוכח עברו התעבורתי של העורר נקבע כי המסוכנות הנשקפת ממנו גבוהה ואין ליתן בו אמון הנדרש לשחרורו למעצר בית, אף לא באיזוק אלקטרוני. לאור האמור, הורה ביהמ"ש קמא על חילוט העירבון הכספי שהפקיד העורר בסך ₪ 1500 ומעצרו עד תום ההליכים.

כמו כן, נקבע מועד לדיון בנוכחות המפקחים לדיון בשאלת חילוט ערבויותיהם.

טענות העורר -

6. לא ניתן לדעת אם אכן העורר הבין את תנאי שחרורו למעצר בית במערכת היועדות חזותית.
7. העורר אמור לרצות עונשו בעבודות שירות, ובמעצרו נפגעת חירותו באופן הזועק לשמיים.
8. העורר זומן לחקירה ביום 18.1 בתחנת המשטרה ושוחרר בשנית. המשיבה הוכיחה במעשיה כי העורר אינו מסוכן ואין חשש לשיבוש שכן אחרת היה נעצר.
9. על ביהמ"ש קמא היה לשקול חלופה גם מסגרת הבקשה לעיון חוזר.
10. קביעת ביהמ"ש קמא כי מסוכנות העורר גבוהה מתעלמת מהעדר עבר דומה ואיחור בהגשת בקשת המשיבה המהווים מדדים לקביעת חוסר מסוכנות.

טענות המשיבה -

11. העורר לא נעצר מועד ההפרה מאחר והיה עם בנו הקטין שבכה אותה העת. בקשה לעיון חוזר הוגשה מיד כשהועבר התיק לתביעה, אולם הדיון נדחה מאחר והעורר שהה בבידוד.
12. חרף המחדל של היחידה החוקרת, ההפרה של העורר את תנאי השחרור וביצוע עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה, מעידים כי אין ליתן בו אמון, ועל כן, גם הוגשה בקשה לביטול הסדר הטיעון.

הכרעה -

13. לאחר עיון בחומר שהונח לפניי ושמיעת טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל **בחלקו, ואבאר -**
- בהתאם לס' 21(א)(2) לחוק המעצרים רשאי ביהמ"ש להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים מקום בו הופר תנאי מתנאי הערובה
- "המדובר איפוא בעילת מעצר עצמאית, העומדת בפני עצמה ואיננה קשורה לעילות המעצר האחרות, כגון החשש לשיבוש הליכי משפט, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, או חומרת העבירות המיוחסות לו" (בש"פ 7364/09 מ"י נ' אדרי, מיום 17.9.09).**

עילת המעצר קיימת בין אם הפניה נעשית על דרך עיון חוזר ובין אם בבקשה עצמאית.

עמוד 2

עילת המעצר נעוצה בהפרת האמון שניתן לעורר ע"י ביהמ"ש, שעה שהשחרור למעצר בית נוצל על ידו להפרת תנאי השחרור וביצוע עבירה נוספת.

אמנם, אין מניעה כי ביהמ"ש יבחן גם במקרה זה אפשרות לשחרור לחלופת מעצר, אולם אין חובה לעשות כן.

"אם בית המשפט לא יקפיד עם נאשמים שהפרו את האמון שבית המשפט נתן בהם, והרשו לעצמם לעבור עבירה נוספת לאחר ששחררו מן המעצר, יהיה בכך, לא רק משום זילות בית המשפט, אלא גם משום פיתוי לעבריינים ובעקיפין אף עידוד לעבריינות. לכן, המסר צריך לצאת מבית המשפט חד וחלק: נאשם שעבר עבירה כשהוא משוחרר מן המעצר, וקמה נגדו עילת מעצר, בדרך כלל לא יהיה ראוי לחלופת מעצר".

(בש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל, מיום 6.2.2000; ראה גם בש"פ 7853/12 יוסף בן חאמד אלעואדרה נ' מ"י, מיום 8.11.12)

14. בענייננו, העורר לא הפר את תנאי מעצר הבית אלא אף ביצע, לכאורה, עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה עת היה עם בנו הקטין ברכב (!), ממש במועד בו הורשע בהתאם להודאתו בביצוע אותה עבירה והמתין לגזר דינו.

גם אם מדובר בהפרה בודדת, הכלל הוא כאמור, מעצר במקרה של הפרת אמון, ומקל וחומר כשמדובר בהפרה כה בוטה כבמקרה דנן, ובמועד בו בוצעה, ביחס להליך.

15. יחד עם זאת, יש להתחשב בכך כי העורר נחקר ביום 18.1 ושוחרר, עד הדיון אליו התייצב חודש (!) לאחר מכן ביום 17.2, או אז הוחלט על מעצרו. כבר נקבע בפסיקה כי לשם החזרתו למעצר של נאשם ששוחרר נדרשים טעמים כבדי משקל (בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מ"י, מיום 20.10.09).

הטעמים למחדלה של המשיבה כנטען בדיון אינם מעלים או מורידים מכך, כי טענת המשיבה למסוכנות גבוהה הנשקפת, כביכול, מהעורר אינה עולה בקנה אחד עם ההחלטה לשחררו למעצר בית בשנית בתום החקירה ואי מעצרו למעשה, משך כחודש עד מועד הדיון, ויש ליתן לכך את המשקל הראוי.

השווה גם בש"פ 8665/19 אלסעדיין נ' משטרת ישראל- שם נקבע כי נדרשות נסיבות חדשות, כדוגמת גילוי פורנזי על מנת לעצור מי ששוחרר, או מידע עדכני לגבי מסוכנות; אגב, בהלכת קוניוף אחת הדוגמאות למעצר מחודש הנה הפת תנאים- אלא שכאן הפרת התנאים קדמה לשחרור!

16. ודוק- ככלל הפרת הוראות ביהמ"ש וביצוע עבירה נוספת **מצדיקים החלטת מעצר**. אולם, החלטת המשיבה על שחרורו של העורר, פרק זמן מהותי, מחייבת טעמי, ולו משיקולי צדק ואינטרס הסתמכות של העורר, בחינה של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

יובהר, כי פיקוח אלקטרוני יתאפשר רק אם יהיה בידי העורר להציע מערך פיקוח אחר, להנחת דעת בית המשפט, אגב הצבת ערבויות גבוהות הרבה יותר מאלו שנקבעו בהחלטת השחרור בתיק. (השווה ועיין- בש"פ 9590/17 **אבו מדעם נגד מדינת ישראל**, לנסיבות חמורות אף יותר)

17. לאור האמור, התיק יושב לביהמ"ש קמא שיבחן אפשרות לאיזוק אלקטרוני במערך פיקוח שונה, תוך קביעת ערבויות גבוהות.

18. מודע אני לכך כי מעצר באיזוק עלול להביא להפקעת עבודות השירות על פי המוסכם; עניין זה לעורר לענות בו (ולממונה, וליושב בדין בתיק העיקרי). אזכיר כי לנאשם אין זכות מוקנית לעבודות שירות, ממילא טרם נתקבלה חו"ד ממונה כך שההסתמכות אינה גבוהה, וממילא נאשם החפץ בפריבילגיה-מוטב כי יקפיד לעמוד בתנאים!

19. נוכח ההמתנה מאז ביצוע ההפרה לכאורה, נוכח השחרור, חרף בוטות ההפרה- יושב התיק לבחינת מערך פיקוח ובחינת מעצר באיזוק בערובות משמעותיות; עד החלטה אחרת יישאר העורר במעצר.

ניתנה היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.